

ČESkoslovenská
Socialistická
Republika
(19)

FEDERÁLNÍ ÚŘAD
PRO VYNÁLEZY

POPIS VYNÁLEZU

K AUTORSKÉMU OSVĚDČENÍ

268 280

(21) PV 5423-87.K
(22) Přihlášeno 17 07 87

(11)

(13) B1

(51) Int. Cl.⁴
C 07 C 67/28
C 07 C 69/02
C 07 C 69/003

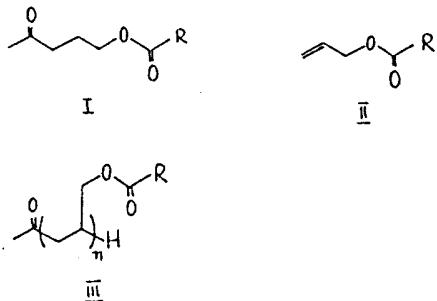
(40) Zveřejněno 14 08 89
(45) Vydáno 31 07 90

(75)
Autor vynálezu

LIŠKA FRANTIŠEK ing. CSc.,
VAJENTA MIROSLAV ing. CSc.,
FIKAR JIŘÍ ing. CSc.,
JANDOVÁ MARTINA ing., PRAHA,
SUFČÁK MILOSLAV ing. CSc.,
REISS JIŘÍ ing. CSc., SVITAVY

(54) Způsob přípravy 4-oxopentylalkanoátů

(57) Řešení se týká způsobu přípravy
4-oxopentylalkanoátů obecného vzorce I,
kde R= vodík nebo alkyl o počtu uhlíků
C₁ až C₄. Roztok allylalkanoátu obecné-
ho vzorce II, kde R=H nebo alkyl o poč-
tu uhlíků C₁ až C₄, v 5 až 100 molár-
ním přebytku acetaldehydu se ozaruje
při teplotách 5 až 30 °C ultrafialovým
zářením.

Vynález se týká způsobu přípravy 4-oxopentylalkanoátů obecného vzorce I, kde R = vodík nebo alkyl o počtu uhlíků C₁ až C₄.

4-Oxopentylalkanoáty, zejména potom 4-oxopentylacetát (I, R = CH₃) jsou cennými meziprodukty, využívanými v organické syntéze k přípravě 5-hydroxy-2-pantanomu, který je výchozí látkou pro výrobu léčiv, vitamínu B 1 a azoiniciátorů, používaných k syntéze telechelických polymerů.

Dosavadní způsoby přípravy 4-oxopentylalkanoátů obecného vzorce I, zejména potom 4-oxopentyl-acetátu (I, R=CH₃) a 4-oxopentyl-formiátu (I, R=H) spočívají na teplém přesmyku 3-(2-hydroxyethyl)-2,4-pentandionu vzniklého hydroxyethylací 2,4-pentadienu (Huet J., Druex J.: Compt. Rend. 258, 4570 /1964/) nebo na katalytické hydrogenaci 2-methylfuramu v prostředí vodného acetanhydridu (Rakhimkulov A. G. a spolupracovníci: SSSR A. O. 1 020 425 /1983/), dále na tepelném rozkladu adiční sloučeniny a vznikající reakcí 2-hydroperoxy-2-methyltetrahydrofuranu s diacetylem nebo s glyoxalem (Glukhovtsev V. G. a spol.: Ser. Khim. 2, 485 /1977/; Zh. Org. Khim. 17, 518 /1981/) a na radikálové adici acetaldehydu na allylacetát iniciované dibenzoylperoxidem (Ladd E. C.: US patent 2 533 944 /1950/) nebo iniciované kyslíkem a přítomností octanu kobaltu nebo mangani (Vinogradov a spol.: Izv. Akad. Nauk SSSR /1969/; Zh. Prikl. Khim.: /Leningrad/ 56, 467 /1983/).

Zmíněné způsoby přípravy 4-oxopentylalkanoátů obecného vzorce I představují zpravidla několika stupňové syntézy, vycházející často z relativně nedostupných látek. Chemické výtěžky alkanoátů vzorce I nedosahují 60 % a je nutné je oddělovat od vedlejších produktů vzniklých například z rozpadu použitého iniciátoru.

Uvedené nedostatky odstraňuje způsob přípravy 4-oxopentylalkanoátů obecného vzorce I, kde R= vodík nebo alkyl o počtu uhlíků C₁ až C₄ podle vynálezu. Jeho podstata spočívá v tom, že se roztok allylalkanoátu obecného vzorce II, kde R=H nebo alkyl o počtu uhlíků C₁ až C₄, v 5 až 100 molárním přebytku acetaldehydu, ozařuje při teplotách 5 až 30 °C ultrafialovým zářením. Dostatečně vysoký molární poměr acetaldehyd:allylalkanoát II zaručuje vysoký výtěžek 1 : 1 aduktů, to je 4-oxopentylalkanoátu vzorce I na úkor vzniku vedlejších produktů adice - 1 : n telomeru obecného vzorce III, kde R=H nebo alkyl o počtu uhlíků C₁ až C₄ a n = 2. Reakční směs po ozáření se zpracovává destilací nebo rektifikací.

Účinek postupu podle vynálezu spočívá v tom, že fotochemicky iniciovanou radikálovou adicí acetaldehydu na allylalkanoáty obecného vzorce III vznikají v relativně vysokých výtěžcích 4-oxopentylacetáty obecného vzorce I. Výhodou postupu podle vynálezu je relativně snadná dostupnost acetaldehydu a allylacetátu (II, R=CH₃) jednoduché a snadné provedení vlastní radikálové adice, dobré oddělení reakčních produktů obecného vzorce I od 1:n telomeru obecného vzorce III a od vedlejších produktů vzniklých fotolýzou acetaldehydu a možnost regenerovat přebytečný acetaldehyd.

Způsob podle vynálezu je dále popsán na několika příkladech provedení.

Příklad 1

Roztok allylacetátu (25,8 g; 0,26 mol) v acetaldehydu (340,8 g; 7,74 mol) byl 7 hodin ozařován ve fotochemickém reaktoru pod dusíkovou atmosférou 400 W vysokotlakovou rtuťovou výbojkou. Teplota reakční směsi byla ohlazením výbojky udržována v rozmezí 15 až 17 °C. Rektifikací reakční směsi byl oddestilován nejprve nezreagovaný acetaldehyd. Rektifikací za sníženého tlaku bylo získáno 29,8 g (80 %) 4-oxopentylacetátu (I, R=CH₃) o teplotě varu 91 až 94 °C (1,3 kPa, jehož struktura byla potvrzena elementální analýzou, IČ, NMR a hmotnostní spektroskopii. Destilační zbytku bylo získáno 10,3 g (8,2 %) 7-acetoxy-4-acetoxyethyl-2-heptanomu (III, R=CH₃) o teplotě varu 138 až 140 °C/66,6 Pa. V níževroucí frakci (13,4 g) o teplotě varu 74 až 85 °C/1,3 kPa byla pomocí hmotnostní spektroskopie prokázána přítomnost 2,5-dihydroxy-2,3,5,6-tetra-

methyl-1,4-dioxanu, 3-hydroxy-3-methyl-2,4-hexandionu, 2,3-butandiolu, 3-acetoxy-2-butanolu a 3,4-dihydroxy-3,4-dimethyl-2,5-hexandionu, které jsou produkty fotolýzy acetaldehydu.

Příklad 2

Roztok acetaldehydu (391,7 g; 8,89 mol) a allycelátu (17,8 g; 0,178 mol) byl ozářován 8 hodin vysokotlakou 400 W rtuťovou výbojkou při teplotě 20 °C v atmosféře argonu.

Rektifikací reakční směsi po oddestilování acetaldehydu bylo získáno 22,3 g (87 %) 4-oxopentylacetátu (I, R=CH₃) o teplotě varu 96 až 105 °C/1,6 kPa.

Příklad 3

Roztok allylformiátu (38,8 g; 0,45 mol) a acetaldehydu (399,5 g; 9,07 mol) byl ozářován ve fotochemickém reaktoru 7,5 hodiny pod dusíkovou atmosférou 400 W rtuťovou výbojkou. Z reakční směsi byl potom oddestilován přebytečný acetaldehyd a následující rektifikací bylo získáno 38,1 g (65 %) 4-oxopentylformiátu (I, R=H) o teplotě varu 90 až 93 °C/2 kPa a 4,9 g (10%) 7-formyloxy-4-formyloxymethyl-2-heptanomu (III, R=H) o teplotě varu 160 až 165 °C/0,3 kPa.

PŘEDMĚT VÝNÁLEZU

Způsob přípravy 4-oxopentylalkanoátů obecného vzorce I, kde R = vodík nebo alkyl o počtu uhlíků C₁ až C₄, vyznačující se tím, že se roztok allylalkanoátu obecného vzorce II, kde R=H nebo alkyl o počtu uhlíků C₁ až C₄, v 5 až 100 molárním přebytku acetaldehydu ozářuje při teplotách 5 až 30 °C ultrafialovým zářením.